

മഹാവുദ്ധസ് വചനദൃത

കൂദാശാരക്കുട്ടിലെ രക്തശാക്ഷി ആഗസ്റ്റ് 04

പാ. തോമസ് പെരുവൈട്ടിക്കുന്നേൽ

വിശുദ്ധ ജോൺ മരിയ വിയാനിയുടെ തിരുനാൾ ഈന്ന് തിരുസ്ഥാനിൽ നാം ആശോഷിക്കുന്നു. പ്രത്യേകമായി എല്ലാ വൈദികരെയും ഓർക്കുകയും ദൈവത്തിനും ദൈവജനത്തിനും വേണ്ടി മധ്യവർത്തിയായി നിലകൊള്ളുന്ന അവരുടെ നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തിന് ദൈവതിരുമുഖിൽ നന്ദിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട അവസരമാണിന്ന്. ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ ജനനം മുതൽ മരണം വരെ ആത്മീയമായി പിന്തുടരുന്ന ഒരേയൊരു വ്യക്തിയെയുള്ളൂ. അത് വൈദികനാണ്.

അടുക്കേയ്തിലെ അമ്മയെപ്പോലെ വേതനമില്ലാതെ ജോലിചെയ്യുന്ന ഏക വ്യക്തി കുടിയാണ് ഒരു വൈദികൻ. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പഴയ നിയമത്തിലെയും “ഇടയൻ” എന്ന ചിന്തയും ചിത്രവുമാണ് വൈദികനെയും

അവൻ്റെ ശുശ്രാഷയുടെ മഹത്വത്തെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ സദ നൽകുന്നത്. ദ്രോഷം മായ ഉദാഹരണങ്ങളായി പഴയനിയമത്തിൽ ഭാവിച്ചും പുതിയനിയമത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുമാണ് മുന്നിലുള്ളത്.

ഒരു ബല്യൻ വില്പനക്കാരൻ കുട്ടികളെ ആകർഷിക്കാൻ കൈവശമുള്ള ബഹുവർണ്ണ ബല്യം നുകർക്കിടയിൽ നിന്നും പിക്ക കളറുള്ള ബല്യൻ നെന്നെങ്കിൽ നിരച്ച് ഏറെ മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി പിടിച്ചു. ഇതു കണ്ണ് തുറിരി കുട്ടികൾ ആകർഷിതരും ആകുലരുമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പകൽ വരാൻ തുടങ്ങി. ബുദ്ധികൂർമ്മതയുള്ള ഒരു കുട്ടി അതിനിടയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു. “വ്യത്യസ്തമായ ആ കളരാണോ ആ ഒരു ബല്യം നിനെ മാത്രം ഉയർത്തി നിർത്തിയിരിക്കുന്നത്.” അദ്ദേഹം അവനോടു പറഞ്ഞു; ‘കളറല്ല’ അതിന്റെ

‘ഉള്ളാ’ന് അതിനെ ഉയർത്തി നിർത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഒരു വൈദികനെ മുന്പ് പ്രതിപാദിച്ച ‘ഇടയൻ’ രൂപമാക്കുന്നതും അവൻസ്റ്റ് ഉള്ളാൻ. ഉള്ളും ഉടലും ഉടയവനിൽ ഉടക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ വിളിക്കുന്ന പേരാണ് ‘ഇടയൻ’.

ഇടയൻ സവിശേഷതകൾ എന്തൊക്കെയെന്ന് യോഹന്നാൻസ് സുവിശേഷം 10-10 അഥവായത്തിൽ ഏഴ് അടയാളങ്ങളിലൂടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്.

1. ആടുകൾക്ക് സ്വതന്ത്ര സമ്പാദത്തിനുള്ള വാതിലാണ്. (10:7)
2. ആടുകളുടെ എത്ര കാറിച്ചുകളും പുർണ്ണമായി ശവിക്കുന്നവനാണ്. (10:8)
3. ആടുകൾക്ക് നല്ല മേച്ചിൽ സ്ഥലം ഒരുക്കുന്നവനാണ്. (19:9)
4. ആടുകൾക്ക് സമ്മദ്ധമായി ജീവൻ നൽകുന്നവനാണ്. (10:10)
5. ആടുകൾക്കായുള്ളും ജീവനും (എപ്പോൾ വേണ്ടെങ്കിലും) അർപ്പിക്കുന്നവനാണ്. (10:11)
6. ആടുകളെ പുർണ്ണമായും അനിയുന്നവനാണ്. (10:15)
7. ആടുകൾക്ക് ശവിക്കാവുന്ന ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവനാണ്. (10:16)

ഫ്രാൻസിസ് പാപ്യുടെ വാക്കുകളിൽ ‘ഇടയൻ’ ‘ആടുകളുടെ മന മുള്ള വനാകൾ’ എന്നതാണ് പക്ഷുവയ്ക്കുന്നത്. ഇത് പുർണ്ണമാക്കണമെങ്കിൽ വിയാനി പുണ്യവാൻ പറഞ്ഞെങ്കിൽ അതാഃരംഗത്തിൽ എപ്പോഴും മുഴങ്ങിനിൽക്കുകയും വേണം. നിരന്തരം ആടുകൾക്കുവേണ്ടി (അജഗണം) ബലിയർപ്പിക്കുന്നവന് നാനർപ്പിക്കുന്നത് ആദ്യബലിയാണെന്നും അന്തുബലിയാണെന്നും ഏകബലിയാണെന്നുമുള്ള ഓർമ്മ വേണം. ഇതായിരിക്കെടു നമ്മുടെ വൈദികർക്കുവേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ആശംസയും പ്രാർത്ഥനയും.

ഇടയെന്നപ്പോഴും മറുകര ലക്ഷ്യമാക്കി നീങ്ങുന്നവൻ കൂടിയാവണം (Jn 6:1). ആരും ഒരു യാത്രയും ഒറ്റയ്ക്കല്ലേണ്ട ചെയ്യുക. സ്വന്തമായി

ആരുമില്ലെങ്കിലും കുടെ ആരെകിലുമൊക്കെയുണ്ടാവും ഓരോ യാത്രികനും. ഒപ്പം യാത്ര ചെയ്യുന്നവരെക്കുറിച്ച് അറിയില്ലെങ്കിൽ പോലും ഒരു ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും. എന്നത് ഒരു സത്യമാണ്. എന്തൊക്കിലും ആർക്കൈക്കിലും പറ്റിയാൽ അറിയാതെ തന്നെ ഒരു കൈ എങ്കിലും താങ്ങാൻ വരും. ഇതൊരു യാമാർത്ഥ്യമെങ്കിൽ ഇടയൻ ഒപ്പം യാത്ര ചെയ്യുന്നവരെ മറുകരയെത്തിക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവനും കടപ്പെട്ടവനുമാണ്. (Lk 8:26). (Mk 10:1) (Mk 6:45-52). ഇടയൻ ലക്ഷ്യം മറുകരയാവണം അതായത് പറുദിസ-സർഗ്ഗം. ഒപ്പുമുള്ളവരെ അവിടെയെത്തിക്കണം ഇടയൻ.

ലക്ഷ്യം മറുകരയല്ലാതെയായിപ്പോയ ഇടയമാരല്ലാവരും ഏകലെല്ലെങ്കിൽ മറ്റാരിക്കൽ വീഴുകയോ, വീഴ്ത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്ത ചരിത്രമാണ് ഉള്ളത്. ഇന്ദ്രാധേണിന്റെ രാജാവായ സോളമൻ പതിപുർണ്ണ വിശ്വസ്തത പാലിച്ചില്ല. അന്ത്യം ഭാരുണമായിരുന്നു (രാജാ 11:4). ഇടയനും അഭിഷിക്തനുമായ ഭാവീൽ ലക്ഷ്യം മറന്നത് സാമുഖ്യത്ത് 2-10 പുസ്തകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. പ്രിയ ജനത്തെ മറുകരയെത്തിക്കാൻ ഭാര്യം ലഭിച്ചു പല ഇടയരും (രാജാക്കന്നാർ) അത് മറന്നതും അതിന്റെ പരിണിതപലം ഏറ്റവാങ്ങുന്നതുമായുള്ള കമകൾ ദിനവുത്താനും 2-10 പുസ്തകത്തിലും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

അതിനാൽ ഇടയമാർ മറുകരയെന്ന ലക്ഷ്യം മറക്കാതിരിക്കാൻ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ നമുക്ക് അവരെ ശക്തിപ്പെടുത്താം. മാമോദിസ മുതൽ ഓരോ വ്യക്തിക്കും ദൈവം ഓരോ ഇടയമാരെ നൽകുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ കൂദാശകളും പ്രാർത്ഥനകളും ശുശ്രൂഷകളും ചെയ്യുന്നോൾ ഓരോ വൈദികനും മറുകരയുള്ള തന്റെ യാത്രാവഞ്ചിത്തിൽ ആടുകളുടെ എണ്ണം കൂടുകയാണ്. സുരക്ഷിതമായി തുഴഞ്ഞ് അക്കരയെത്തിക്കാൻ അങ്ങേ ഭാസമാരുടെ കരങ്ങൾക്ക് ബലമേക്കണെ ബലവാനെ എന്ന പ്രാർത്ഥന മാത്രം നമ്മുടെ അധിക്കരണങ്ങളിൽ സുക്ഷിക്കാം. ♦